

CAM

И зидови се стегли
мрачном собом лутају
животи...
Чекам да сване
а немани бију на врата.

Празна је соба
вијековима...
Душа је остала
далека,
бескрајна.

Најчистију сузу
најтеже је објаснити.
Вапај душе за несталим животом
садашњи трен нико не поврати,
хрлећи за сутра
погубисмо данас.

УСНУЛОМ ВОЈНИКУ

ЈОВИЦИ Г.

*Да је тренутак трајао вјечно,
ми бисмо и сада кротили таму,
не би нам младост носиле сјене
не би нам трен отео тебе.*

Снивај дјечаче, уснули ратниче,
снене очи зборе за те...
Сада су миљама близу и далеке
нашег дјетињства
набујале ријеке.

Нека су просте
године за нама
немири прожети
дјетињим играма
док склупчане сузе осјећају
сломљена срца живе...
тамо гдје си ти нестају границе.

РАНО ДУШО

*Једној Јелени
коју чувају анђели*

Рано душо, рано си устала,
Рано те зора на изворе звала,
рано те мајка јутром будила...
И голубице те пјесмом храниле
нитима бисерним
сву те обавиле;
Свјетлосним зраком јутром те умивале.
Зар је вријеме, зорице мила,
ето ми драгог. роса га умила.
Голубица му тихо шептала да му је драга
давно устала.
Пожури, хитај она га дозивала
јер рано је зора на изворе звала.

Рано душо,
рано си устала...
Прије извора драгог је срела...
Упила му росу са усана и он јој узне ниску
бисера...
Из груди јој свјетлост засија као копрена
прекри живота два.
Дарована надо,
не остављај тајну на путу бескраја,
остави је мени пре јутрења драга..